

Bilag B.

Betænkning

fra

den i Overensstemmelse med allerhøjeste Resolution af 28de Juli 1879 under 31te s. M. nedsatte Kommission til Drøftelse af et nyt Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Afgiven den 16de September 1879.

Ved Skrivelse Nr. M 1634 af 31te Juli fra Krigsministeriet til Hans kongelige Højhed Kronprindsen som Formand i Kommissionen blev det stillet denne som Opgave at afgive Betænkning over et til Fremlæggelse paa den først sammentrædende Rigsdag udarbejdet Forslag til Lov om Hærens Ordning med en dertil sig sluttende Forsvarsplan med Lillæg og Kaart. Kommissionen skal i det Efterfølgende tillade sig at fremsætte Resultatet af sine Overvejelser.

I ovennævnte Skrivelse er det udtalt, at Forsvarsplanen, der slutter sig til Hærens Forslag, ikke er en Antydning af Noget, der skal slaas fast, men kun er meddelt for at vise Overensstemmelsen mellem de Fordringer, et Forsvar under sandsynlige Forudsætninger stiller til vor Hær, og de Forandringer i de bestaaende Hærforhold, som tilsigtes fremkaldte ved Lovforslaget, at der som Følge heraf ikke forlanges nogen Udtalelse om den, uden forsaavidt den skulde findes at være mindre brugelig som Forsvarsplan, og at det Samme gælder det skitserede Udkast til en permanent Befæstning om Kjøbenhavn, som er givet i et Lillæg til samme. I Overensstemmelse hermed vilde der forsaavidt ikke være Anledning for Kommissionen til at dvæle ved Forsvarsplanen, som samtlige dens Medlemmer have fundet den brugelig og i det Hele at svare til Forholdene, og naar man desuagtet opholder sig et Øieblik ved den, er det netop for at vise, hvor ringe Overensstemmelsen har været, idet nemlig Meningsforskjellighederne kun have dreiet sig om, hvorvidt det faste Punkt, som det i Planen er antydet ønskeligt at have i Sjælland, bør være mere eller mindre stærkt. Medens enkelte Medlemmer ere af den Formening, at der ikke bør lægges for stor Vægt paa dette Punkt, da man ellers let tvinges ind paa en Deling af Hæren, og Forsvaret i sin Helhed derved lammes, antager den større Del af Medlemmerne det af flere Grunde ønskeligt at gjøre Punktet saa stærkt, at det kan blive en virkelig Støtte saavel for Forsvaret i Almindelighed som for Sjælland i Særbeleshed. Lykkes det nemlig ikke ved et Fredsbrud at faae alle Tropperne i Sjælland overførte til Sjælland, hvor det fra alle Sider erkendes, at Hovedforsvaret maa være, anse sidstnævnte Medlemmer det af Vigtighed, at de Tropper, der maa blive tilbage i Sjælland og som kunne komme til at optræde i selvstændig Kamp, i et fast Punkt have en saadan Støtte, at de ikke staa Fare for strax at blive oprevne, og som eventuelt aabner dem Udsigt til senere at komme over til Sjælland; de formene derhos, at Bevarelsen af et saadant Punkt vil gjøre det lettere for Hæren under forandrede politiske Forhold at vende tilbage til Sjælland, at det vil have Betydning overfor fremmede Magter ved at